

Relict II

(en... ga nu toch eens eindelijk aan het werk!)

M en R 2016/18

Als we “Parijs” mogen geloven komt er meer en nu eindelijk wereldwijde aandacht voor het klimaat. Natuurlijk ben ik blij met de uitkomst, het had slechter gekund. Maar tegelijkertijd ben ik vooral ongeduldig.

De *research* voor deze tijdschriftopening bestond uit het nalezen van mijn uit begin 2010 stammende *Opinie* “Relict”. Deze ging over het creëren van doordrukmogelijkheden voor “wind op land” en besloot met een oproep om (in plaats daarvan) meer werk te maken van energiebesparing:

“Het minste wat je van een minister mag verwachten die (de planologie van) Nederland op zijn kop zet voor het realiseren van haar klimaatdoelstellingen, is dat zij art. 2.15 lid 4 van het Activiteitenbesluit op zo kort mogelijke termijn schrappt.”

We zijn inmiddels bijna zes jaar verder en binnenkort (in januari 2016) dient er een kort geding over het doordrukken van een aantal windparken in de Drentse Veenkoloniën. Strekking: de Minister (van EZ dit keer) vindt dat hij het bevoegd gezag is omdat de parken – opgeteld – meer dan 100 MW bedragen, de betrokken gemeenten vinden dat de provincie en zijzelf aan het roer zouden moeten staan omdat de aanvraag voor de individuele parken bepalend is voor het al dan niet van toepassing zijn de Rijkscoördinatierегeling. Op het vlak van energiebesparing zouden er als we het Energieakkoord moeten geloven vorderingen moeten zijn, maar de handhaving van het Activiteitenbesluit waar het om de grotere inrichtingen gaat is nog niet wat je zegt hard. De wijziging die de zogenaamde “maatregellijsten” introduceert (hetgeen de handhaving op gang zou moeten brengen) is pas per 1 december 2015 in werking getreden. Voor een goed begrip van de urgentie, dit onderdeel is *wel* en maar liefst een maand eerder dan de rest van de vierde tranche in werking getreden... Toe maar!

Terug naar die windparken. De weerstand ertegen is echt ongelooflijk groot. De weerstand overstijgt wat mij betreft het NIMBY-fenomeen, maar vergiftigt de Drentse (en Groningse) samenleving. *Meanwhile, on the other side of the world*, houdt de provincie Noord-Holland Amsterdamse initiatieven om vrijwillig windmolens te plaatsen echter tegen. Het beroep van de gemeente en de betrokken windcoöperaties tegen de reactieve aanwijzing wordt ongegrond

verklaard (ECLI:NL:RVS:2015:3760). Dat de leden van de coöperaties inwoners uit de buurt zijn en er tegen het plan geen enkele zienswijze is ingediend, vermag de Afdeling niet te vermurwen.

Dit gaat mijn pet te boven. Hebben we ons land dan bestuurlijk zo idioot ingedeeld dat waar windmolens gewent zijn, zij worden tegengehouden en dat waar zij gehaat zijn, zij worden doorgedrukt? En dat allemaal omdat er ooit in één of andere IPO-clubje een kaart op tafel is gelegd met de opdracht om de koek wel eerder te verdelen?! Ik kan hier echt niet bij.

Het andere ministerie, dat eigenlijk over klimaat gaat, is ondertussen alleen maar druk met de heilloze ‘dereguleringsoperatie’ van de Omgevingswet. Allemaal zonde van de tijd! We hebben mensen nodig, in het veld, die handhaven, die oplossingen zoeken en draagvlak voor een beter en klimaatneutraal Nederland. Stop met die wet, of richt ‘m althans zo in dat gemeenten in hun omgevingsplan hun gemeente klimaatneutraal, maar windmolenvrij mogen verklaren.

Overigens, artikel 2.15 lid 4 van het Activiteitenbesluit, inmiddels omgedoopt tot het vijfde lid, bestaat nog steeds. Het schiet dus, ondanks “Parijs”, voor geen meter op!